

Isidre Macau i Teixidor

(1882 - 1946)

Isidre Macau cursà la carrera del magisteri amb qualificació d'excellent i premi extraordinari, i dedicà tota la seva vida a les activitats pedagògiques, que alternà amb les naturalistes, en els camps de la mineralogia y de la botànica, procurant iniciar els seus alumnes en el coneixement de les ciències naturals.

Prèvia oposició, el 1910 fou nomenat mestre nacional de l'Escola de Piera, de la conca de l'Anoia, i allí exercí el seu càrrec fins el 1918. En aquesta data passà com a titular a l'Escola de Verges, a l'Empordà, i el 1926 a Sarrià de Ter. El 1933 vingué com a mestre nacional a Barcelona. La seva labor pedagògica va ésser magnífica; dues vegades, el 1919 i el 1924, li foren donades gràcies de reial ordre.

Com a naturalista, deixà grat record del seu pas per les escoles, i en cada una d'elles un petit museu local amb exemplars de la gea i de la flora de les respectives comarques, exemple digne de tota lloança i que hauria de tenir imitadors.

Fou premiat en el «Concurs d'herbaris i mètodes per a l'ensenyament de la botànica» organitzat l'any 1921 per la Junta de Ciències Naturals i el Consell de Pedagogia; i el 1923, i per les mateixes entitats, també sortí premiada, i amb honors de distinció, la seva memòria «Métodos escolares para el estudio de las plantas y su vida».

Recordarem alguns treballs seus publicats al BUTLLETÍ d'aquesta INSTITUCIÓ; un sobre el descobriment de l'òpal noble a Catalunya, del qual òpal n'hi ha un bell exemplar al Museu Martorell d'aquesta ciutat; un altre de molt notable sobre els monuments megalítics de l'Alt Empordà; i el que fa referència a l'abric neolític de la Cova de can Simó.

Nat a la vila de Palau Saverdera, a l'Empordà, moria a Barcelona el 16 de juny de 1946. Que Déu tingui a la glòria el que fou amic i consoci ensems que pare i mestre exemplar i excellent naturalista! — R. CLOSAS.